

Full diocesà

26 de juliol del 2020

p4 – Amisol es trasllada a l'edifici de l'antic Seminari Menor

p6 i p7 – Recomanacions literàries per a l'estiu de 2020

Manresa redescobreix el llegat del bisbe Oliba

La Seu de Manresa celebra el mil·lenari de la seva redotació amb un programa d'actes –que s'ha iniciat pel juliol i s'allargarà fins al pròxim setembre– que inclourà una conferència, una missa, visites guiades al capvespre, un festival de microteatre dins el temple, un cicle de coneixement romànic i la inauguració de l'Espai Oliba, vestigi físic de l'època que es commemora. Es tracta de l'espai que actualment es denomina «sotaclaustre romànic» i que fins ara no era visitable. En endavant entrarà a formar part del recorregut habitual de les visites per a explicar els orígens de la Seu i de la mateixa ciutat de Manresa.

La redotació de la Seu data del 15 de juliol del 1020, quan el bisbe Oliba, juntament amb la comtessa Ermessenda i el seu fill

Berenguer Ramon, van visitar Manresa amb l'objectiu d'impulsar la reconstrucció de la ciutat, redefinir-ne novament els límits i reorganitzar-la al voltant de l'església de Santa Maria. Aquesta visita s'esdevenia després que, a finals del segle X, la situació fronterera de Manresa propiciés que el cabdill sarraí al-Mansur saquegés, incendiés i destruís la ciutat.

La construcció de la Seu romànica s'iniciaria més tard, a finals del segle XI. D'aquesta època en queden diverses restes, com ara el timpà romànic (aixoplugat al claustre), els vestigis dels fonaments (davant el punt d'acolliment), una finestra de mig punt romànica i el claustre romànic, que a partir del 15 de juliol passarà a anomenar-se Espai Oliba i es farà visitable.

«Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos»

Diumenge XVII durant l'any / Cicle A

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.» (3,5.7-12)

Salm responsorial

Com estimo la vostra llei, Senyor!
[118]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica. (8,28-30)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà

una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. [També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.» (13,44-52)

«Perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica»

Arriscar per obtenir el veritable tresor

Joan Mir Tubau, prev.

El marc en el qual hem de situar les dues primeres paràboles de l'evangeli d'avui és aquesta breu sentència que es troba en Mt 6,21: «On tens el tresor, hi tindràs el cor.» Això és el que experimenta aquest home que troba un tresor amagat en un camp, ven tot el que té i compra el camp. O bé aquest comerciant que troba una perla de molt preu i també ven tot el que té i compra la perla. Dos actes, de dues persones diferents, que coincideixen i es distingeixen per la seva valentia i radicalitat, i algú potser en diria bogeria: vendre tot el que tenen per aconseguir el que ells consideren un tresor.

Les dues paràboles ens volen dir el mateix: sàpigues que Crist és el tresor amagat i la perla de molt preu. Però, per aconseguir-lo cal assumir el risc — com els protagonistes de les dues paràboles— de desprendre's de tot. I aquesta és la grandesa de la proposta de fe: posar el nostre cor en aquest tresor que és Jesús, que ens estima i omple de sentit la nostra vida. Qui no arrisca res, no té res. Cal abandonar molts «tresors» —potser molt seductors i llaminers— per a trobar el tresor veritable.

I la tercera paràbola és la de les grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Destriar el bo del dolent no és feina nostra i es farà en el dia del judici final. Mentrestant, estiguem pel que hem d'estar: fer present el Regne de Déu, tirar les xarxes fent ressonar l'Evangelí en el cor de totes les persones.

La imatge

Les novel·les han seguit sovint el fil del descobriment d'un tresor amagat. Qui el troba fa mans i mànigues per fer-se'l seu; així manifesta la vàlua que atribueix a la troballa. Poseu-hi el Regne de Déu que Jesús anuncia i realitza, del qual penja la salvació humana, i com cal esmerçar tot allò que som i tenim per fer-nos el nostre. Ens hi juguem el desenllaç de tota la nostra existència.

Paràbola del tresor amagat (1630).
Rembrandt

Agenda

Lit. hores: Setmana I

27 dilluns

—Sant Cugat
—Santa Natàlia
Jr 13,1-11/Dt 32,18-21/
Mt 13,31-35

28 dimarts

—Sant Víctor
—Sant Pere Poveda
Jr 14,17-22/Salm 78/Mt 13,36-43

29 dimecres

—Santa Marta
Jr 15,10.16-21/Salm 58/
Jn 11,19-27 o bé Lc 10,38-42

30 dijous

—Sant Pere Crisòleg
—Sant Abdó i Senen (Nin i Non)
Beats Francesc Xavier Ponsa i companys màrtirs
Jr 18,1-6/Salm 145/Mt 13,47-53

31 divendres

—Sant Ignasi de Loiola
Jr 26,1-9/Salm 68/Mt 13,54-58

1 dissabte

—Sant Alfons Maria de Ligori
—Sant Fèlix Africà
Comença agost, consagrat al Purísim Cor de Maria
Jr 26,11-16.24/Salm 68/Mt 14,1-12

2 diumenge XVIII de durant l'any / Cicle A

La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula
Is 55,1-3/Salm 144/Rm 8,35.37-39/
Mt 14,13-21

Amisol es trasllada a l'edifici de l'antic Seminari Menor

Amisol i Bisbat Solsona

L'associació Amisol ha experimentat un creixement en els últims anys i en conseqüència les instal·lacions actuals han quedat petites.

En vista que el Centre Tecnològic Forestal de Catalunya volia deixar les instal·lacions que tenien a l'edifici de l'antic Seminari Menor, l'entitat va iniciar un procés de diàleg amb el propietari (Bisbat de Solsona) per tal de poder disposar d'aquest edifici històric i emblemàtic, per convertir-lo en la seva seu.

Per Amisol és un privilegi poder disposar d'aquest espai, aporta oportunitats noves i serveix per dignificar les persones amb diferents capacitats, ja que normalment les entitats s'ubiquen en espais cedits que acostumen a estar en la perifèria de les ciutats o en llocs amb poca visibilitat.

Les instal·lacions englobaran les diverses àrees i serveis que l'entitat té actualment en diferents espais i locals distribuïts per Solsona, excepte el Centre Especial de Treball que seguirà en les instal·lacions actuals.

Amb aquesta nova distribució s'obra un ampli ventall de possibilitats i oportunitats per poder créixer ja sigui a través de la creació de nous serveis, ampliació dels actuals o la possibilitat de noves línies de negoci futures.

El contracte de lloguer signat amb el Bisbat de Solsona, dona dret a Amisol a poder realitzar l'activitat a les instal·lacions per un període de 25 anys.

Aquest conveni s'afegeix al ja signat amb data 19 d'agost de 2019, que regula la nova llar-residència ubicada a l'antic convent de les germanes cordimarianes, contigu a l'edifici esmentat de l'antic Seminari Menor.

Supressió del Pelegrinatge a Lourdes de França

La Junta Diocesana de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes Vic-Solsona comunica que aquest any degut a la COVID-19 se suprimeix el Pelegrinatge anual al Santuari de Lourdes de França.

Malgrat que tot estava organitzat per poder dur-lo a terme el proper mes de setembre, les circumstàncies actuals no ho permeten. Els riscos sanitaris hi continuen sent i el compliment de les mesures de prevenció no es podria seguir. També comuniquen que la trobada anual del mes de juliol que es fa cada any al Santuari de Lourdes de la Nou queda anul·lada.

Des de la Junta desitgen que tota la família hospitalària estigui bé i puguin retrobar-se l'any vinent. I pregunuen a la Verge de Lourdes que ens ajudi a superar aquesta situació i ens protegeixi.

Excursió del grup juvenil #DodeDéu

Mn. Abel Trulls

El passat dia 8 de juliol, el grup de joves #DodeDéu –que aglutina joves de les Agrupacions Parroquials de Bellpuig i Mollerussa– amb mossèn Abel Trulls van anar d'excursió al Santuari de Lord. Un cop a dalt, abans de la missa, aprofitaren una estona lliure per a reflexionar sobre la Mare de Déu i algun capítol de la Bíblia.

Després de dinar, el Cesc, seminarista de la nostra diòcesi, va explicar-los la història de la Mare de Déu de Lord, la del Santuari i la vida que hi porten. També va guiar-los per mostrar-los les diferents estances com ara el galliner, els

dipòsits d'aigua, l'estable de les ovelles i altres zones. A mitja tarda, van entrar al claustre i van resar el rosari. Després, van baixar de nou al poble de Sant Llorenç de Morunys per visitar l'església i la capella de la Mare de Déu dels Colls.

Seguidament van baixar al Pantà de la Llosa del Cavall, on compartiren una bona estona fent càiacs i banyant-se a les blavoses aigües. De cara al vespre i de tornada, van passar pel Santuari del Miracle. Allí van resar vespres amb la petita comunitat de monjos que hi viu i van poder contemplar l'espectacular retaule barroc, acabat de restaurar.

El bisbe revoca la dispensa del precepte dominical

El dia 13 de març de 2020, per decret del Sr. Bisbe, es va dispensar a tots els fidels de la diòcesi de Solsona del precepte dominical.

El motiu d'aquesta dispensa era el confinament decretat per l'estat d'alarma i la recomanació sanitària i governamental de no sortir de casa si no era imprescindible,

En aquests moments com que ja ha finalitzat l'estat d'alarma i, per tant, amb les mesures de precaució establertes es pot assistir a l'eucaristia dominical, el Sr. Bisbe ha revocat aquesta dispensa ja que segons el Catecisme de l'Església Catòlica "…els fidels estan obligats a participar en l'eucaristia els dies de precepte, a no ser que estiguin excusats per una raó seriosa..."

L'esmentat Decret ha tingut efectes a partir del dia 11 de juliol de 2020.

Llibres per a l'estiu del 2020

Espiritualitat

El regreso del hijo pródigo

Henri J. M. Nouwen

Editorial PPC, 162 pp.

Aquest llibre és un comentari sobre la paràbola del fill pròdig, a partir d'un quadre de Rembrandt. L'autor hi analitza las fases de la seva vida espiritual a partir d'aquesta paràbola. L'obra consta de tres grans blocs, que van acompanyats per un pròleg, una introducció, una conclusió i un epíleg. Cada un aborda la visió d'un personatge: el fill petit, el fill gran i el pare. Una obra de referència per a entendre la mirada contemplativa, el perdó i la reconciliació.

«Em vaig acostar al retorn del Fill Pròdig, de Rembrandt, com si es tractés de la meva pròpia obra. Hi és present tot l'evangeli. Hi ha tota la meva vida i la dels meus amics. Aquest quadre s'ha convertit en una misteriosa finestra a través de la qual puc posar un peu en el Regne de Déu» (H. Nouwen).

Espiritualitat

Vers una espiritualitat dels sentits

José Tolentino Mendonça

Editorial Fragmenta, 72 pp.

El cos que som és una gramàtica de Déu, n'és la llengua materna. Per això, la mística dels sentits o de l'instant és una espiritualitat que considera els sentits com a camí que guia i com a porta que ens obre a la trobada amb Déu.

El punt místic d'intersecció de la història divina amb la història humana és l'instant. No un instant idealitzat o abstracte, sinó aquest instant concret. L'instant és l'únic contacte entre les possibilitats infinites de l'amor diví i l'experiència mutable i progressiva de l'humà en nosaltres. La mística de l'instant ens reenvia, així, a l'interior d'una existència autèntica, ens ensenya a tornar-nos realment presents: a veure en cada fragment l'infinit.

Literatura clàssica

Los novios (Els promesos)

Alessandro Manzoni

Diverses editorials (en català, esgotat; disponible en biblioteques).

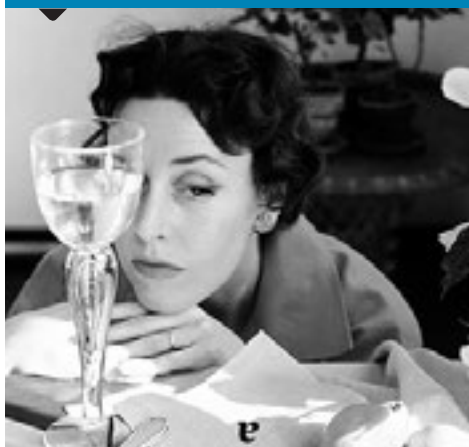
Aquesta obra mestra de la literatura italiana relata una història d'opressors i oprimits, en què dos promesos veuen amenaçat el seu amor. A la ciutat de Milà del segle XVII i sota l'ombra de la pesta retallant vides, la trama brolla de la trobada d'un vell manuscrit i aconsegueix enllaçar de forma magistral ficció i realitat.

Per tal d'emmarcar les moltes desventures de la parella protagonista, Manzoni crea un extens món social, solcat per estigmes i injustícies, on tots els personatges queden magistralment caracteritzats i desperten en el lector pietat i amor, riure, menyspreu o admiració. L'autor els retrata mentre mostra el seu afecte pel poble anònim, i tria per a això els humils com a herois de la seva novel·la.

Novela

Felicidad

Mary Lavin

Editorial Errata Naturae, 192 pp.

Considerat com un dels millors llibres de la irlandesa Mary Lavin (1912-1996), es compon de cinc històries: «Felicitat», «El jardiner nou», «Una tarda», «Un simple accident» i «El nen perdut». L'autora explora la complexitat de les relacions familiars i també personals d'una sèrie de personatges, aparentment sense grans problemes, però tots ells amb alguna fissura o ferida del passat que es mostra amb delicadesa.

La recerca de la felicitat malgrat el sofriment, la misteriosa cicatriu al braç d'una filla, la inquietant estada a l'hospital d'una jove, la conversió al catolicisme d'una noucasada o l'èpica proesa en un jardí, són temàtiques que l'autora tracta amb profunditat, delicadesa i cert to de misteri, brindat pels silencis i la subtilesa amb què s'endinsa en el cor humà.

Testimoni

Fuego y agua:
Mi viaje hacia la
fe católica

Sohrab Ahmari

Editorial Rialp, 238 pp.

Sohrab Ahmari era un adolescent que vivia sota els aiatol·làs iranians, fins que un dia va deixar de creure en Déu. Dues dècades més tard, després d'una joventut malbaratada a banda i banda de l'Atlàntic buscant frenèticament donar un sentit a la seva vida, serà rebut en l'Església Catòlica. Dins *Fuego y agua* relata el seu itinerari intel·lectual i el seu camí de conversió, des del marxisme i l'ateisme més extrem fins al despertar espiritual. Sohrab Ahmari és editor del *New York Post* i col·laborador del *Catholic Herald*. Ha estat columnista d'opinió del *Wall Street Journal* a Nova York i a Londres, com també de la revista *Commentary*.

Assaig

El escándalo de
los escándalos.

Manfred Lütz

Editorial Desclée de Brouwer, 344 pp.

L'autor narra en aquest llibre, en qual ha col·laborat el professor Arnold Angenendt, amb pols suggestiu i una intriga pròpia d'una narració policíaca, els descobriments obtinguts pels últims estudis històrics sobre diversos fenòmens entorn del cristianisme. El volum posa en valor l'aportació cristiana, desfent idees prefabricades que, a còpia de repetir-se, han calat com a «veritats irrefutables» en l'imaginari col·lectiu, tant en àmbits profans com intel·lectuals.

Continua essent el cristianisme el fonament espiritual d'Europa? Què s'amaga rere tots els suposats escàndols de la religió cristiana? Què hi ha de cert i de fals?

Catecolònies segures

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Durant aquests darrers mesos hem anat veient com moltes activitats pastorals parroquials i diocesanes s'han anat suprimint o posposant i, en alguns casos, s'han reinventat. Les Catecolònies tampoc en són una excepció. Ja fa uns mesos que els seus responsables van decidir canviar-ne les dates per a preservar l'activitat, ja que l'evolució de la situació sanitària feia difícil que els pares poguessin veure un horitzó segur de cara a principis de juliol.

Potser més que mai, aquest estiu, les Catecolònies poden ajudar els infants de les nostres catequesis a compensar la dura situació viscuda durant els tres mesos de confinament. Els nens i les nenes podran: retrobar els amics dels anys anteriors i fer-ne de nous després de l'aïllament social; fer excursions i activitats a la natura per relaxar-se del confinament i millorar la seva salut física i emocional; tenir moments de pregària i celebració de l'eucaristia per descansar pors i neguits en Déu i veure com ell respon de manera concreta allò que ara els toca de viure; jugar i realitzar tallers i activitats per gaudir tot reforçant i enriquint el seu procés catequètic.

De fet, les Catecolònies, aquest any, arriben a la seva 16a edició. Els joves catequistes i mossens que les organitzen tenen clar que el regne de Déu és dels qui són com els infants: amb una sana innocència que els fa capaços de creure sense necessitat de veure. Per això, una setmana de les seves vacances d'estiu la dediquen a ajudar els infants a tenir una trobada íntima amb Jesús i a aprendre estimar tothom com Ell ho feia, sense fer excepcions ni discriminacions.

Enguany, doncs, les Catecolònies es posen novament al servei de les parròquies del nostre Bisbat. Del 23 al 30

d'agost, nens i nenes de 2n de primària fins a 2n d'ESO són invitats a gaudir-ne a la casa de colònies El Molí de la Roda (Vecianes - Sant Martí de Sesgueioles).

Els catequistes les estan preparant amb molta il·lusió, tenint en compte totes les mesures de seguretat i prevenció que la Generalitat de Catalunya demana per a les activitats de lleure aquest estiu. Les mesures no són senzilles, però, per això, els pares podran tenir la seguretat que els infants ni contagiaran ni es contagiaran. Això serà possible amb l'esforç de monitors, infants, pares, personal de neteja, cuina i manteniment. Ja des d'ara el meu agraïment.

Malgrat el termini d'inscripcions ja s'ha acabat, els responsables encara veuen possible acollir alguns infants més. No us agradaria que els vostres fills o néts gaudissin d'uns dies de catequesi i de lleure? La supressió de tantes activitats per a infants pot fer que alguns provin les Catecolònies i en descobreixin la seva bellesa.

Per inscripcions d'última hora: www.catecolonies.com/ / [680.96.87.37](tel:680.96.87.37) / catecolonies.bsolsona@gmail.com

